

Iz tega sledi, da toženi svojo posest kakor pravico izvršujejo, in da se iz te izvršitve po poskusih cerkvenih nikedar iztirati niso dali. Vsled tega neopravičena je tudi tožnikov trditev, da se imajo toženi, ker so za svete maše poprej vsak po 17 grošev, sedaj pa vsi skupaj 35 gld. na leto plačevali, za najemnike, plačila za maše pa za najemnino smatrati. Razen omenjenega dokaza s pričami, podpira tožene tudi odločno priznanje tožnikov, da so toženi ob času vložene tožbe izvrševali naturalno posest.

Tožbina zahteva pogreša torej v vsakem oziru zakonite podlage, tako da se je morala odbiti.

Z določbo od 21. oktobra 1874, št. 7662, je potem c. kr. najvišji sodni dvor nadsodnijsko odločbo potrdil, sklicevaje se na njene razloge.

Zakupojemnik zamore se z uspehom upreti eksekuciji visečih plodov na zemljiščih njemu v rabokup izročeni, dovoljenej proti zakupodavcu.

C. kr. trgovsko sodišče dunajsko dovolivši vsled prošnje dr. M. Kubelke proti K. P., iz Sežane, zastran dolžnih 5000 gld. s pripadki vred z odlokom od 21. avgusta 1876, št. 20581, sekvestracijo visečih plodov na eksekuta suhem in mokrem gruntu*) ležečem na Sežanščini in popisanem v istem odloku, zaprosilo je c. kr. okrožno sodišče goriško za izvedenje uknjižbe dovoljene eksekucije v deželnih knjigah. Izvedši to uknjižbo vsled svojega odloka od 3. septembra 1876, št. 7909, odstopilo je c. kr. okrožno sodišče goriško zadevne akte c. kr. kotarskemu sodu sežanskemu s prošnjo, da uvede sekvestra g. dr. P. proti eksekutu v njegova zemljišča in c. kr. kotarski sod sežanski zaukazal je z odlokom od 4. septembra 1876, št. 3564, sodnemu poslužitelju, da uvede rekšega sekvestra v eksekutov grunt.

Ko je c. kr. sodniji poslužitelj Svitoslav Bekar dovoljeno eksekucijo izvršiti hotel, uprla se je uvedenju sekvestra v ekseku-

*) Pod „susim grantom“ razumevajo Brkinje poslopjā, pod „mokrim grantom“ pa polja, travnike, pašnike in vinograde.

tova zemljišča g. Milena P. trdeč, da jej je uprašavna zemljišča eksekut, nje soprog, na pet let v zakup prepustil in po dokončani obravnavi, ki je vsled tega upora nastala, je c. kr. kotarski sod sežanski z odlokom od 4. septembra 1876, št. 3568, dovoljeno uvedenje sekvestra v eksekutova zemljišča vstavil, ter je dal dostaviti gospe upornici že navedeni odlok c. kr. dunajskega trgovskega in c. kr. okrožnega goriškega sodišča z opombo, da ostane ona odgovorna za uprašavne viseče plodove, ako bi eksekvent pravnim potem dokazal, da pripadajo eksekutu opiraje se na te-le

razloge:

uvaževaje, da je po listinah št. 1, 2, 3, obravnave zapisniku privitih izvestno, da je eksekut vsa svoja, na Sežanščini ležeča zemljišča in v Sežani stoječa poslopja denašnje upornici od dne 1. maja 1876 na pet let v rabokup prepustil;

uvaževaje, da vsled tega vsi dohodki in plodovi v rabokup vzetih gruntov pripadajo jedino zakupnici, ter da so odtegneni prostovoljnemu razpolaganju denašnjega eksekuta;

uvaževaje, da v denašnje pravne obravnave ni sodec poklican, da bi sodil o pravni veljavnosti rabokupne pogodbe pod št. 1 in to tem menj, ker so tudi upravne oblasti priznale isto listino za pravoveljavno ter prevzele zakupojemnico mestu zakupodavca za plačevalko zaostalega gruntovnega davka;

uvaževaje, da okolnost ta, da je c. kr. dunajskega trgovskega sodišča odlok od 21. avgusta 1876, št. 20581, vsled odloka c. kr. okrožnega sodišča goriškega od 3. septembra 1876, št. 7909, bil v deželne knjige vknjižen, na more biti na škodo pravicam denašnje zakupojemnice do visečih plodov in dohodkov, če prav ni bila rabokupna pogodba pot št. 1 v javne knjige vpisana, ker mora zakupojemnik še le takrat ostaviti predmet zakupa in ž njim združene koristi, kadar se rabokupna pogodba razreši iz katerih v §§. 1112 do 1121 obč. državnega zakonika navedenih slučajev;

uvaževaje, da se morajo torej v navzočem slučaju upotrebiti ustanovljenja dvornega dekreta od 29. maja 1845, št. 889, ter da se more v smislu §. 1 tega dvornega dekreta izvesti dovoljena eksekucija samo na one predmete, ki se za časa izvršitve eksekucije najdejo v dolžnika posesti, ne pa v posesti tretje osebe;

uvaževaje, da mora sodec, ker se predmeti, ki se imajo sekvestrirati, ne nahajajo v eksekuta posesti, po zadnjem odstavku §. 4 istega dvornega dekreta svoje delovanje skrčiti ter skrbeti za to, da se eksekucijo dovolivši odlok redno upornici dostavi, katera ostane odgovorna za vprašavne dohodke in viseče plodove, ako bi eksekvent pravdim potem dokazal, da so eksekutova vlast, — vstaviti se je moralo z odlokom od 4. septembra 1876, št. 3568, dovoljeno uvedenje sekvestra v eksekutova zemljišča ter dostaviti gospe upornice že navedeni odlok c. kr. dunajskega trgovskega in c. kr. okrožnega goriškega sodišča z opombo, da ostane ona odgovorna za vprašavne viseče plodove, ako bi eksekvent pravdim potem dokazal, da pripadajo eksekutu.

Proti temu odloku rekuriral je sicer eksekvent, a višje c. kr. deželno sodišče tržaško je z ozirom na razloge prvega sodca in

uvaževaje, da je bila s pravico ustavljena dovoljena eksekutivna plenitev dohodkov in zadevno uvedenje sekvestra v istih dohodkov posest, ker se ima eksekucija voditi samo na stvari, ki dolžniku pripadajo, ne pa na stvari, ki so odtegnene, kakor v navzočnem slučaju, prostemu njegovemu razpolaganju, — z odlokom od 15. septembra 1876, št. 3556, odbilo rekurz ter potrdilo prvega sodca odlok.

Proti temu višjesodnemu odloku vložil je eksekvent za časa izredni revizijski rekurz, v katerem je zlasti naglašal, da sta odloka nižjih instanc v zakonu neutemeljena, ker je rabokupna pogodba pod št. 1 sklenena samo na videz. C. kr. najvišje sodišče dunajsko je vendar le

uvaževaje, da zakon od 25. julija 1871, št. 76, državnega zakonika ne velja za rabokupne pogodbe in ker se v odlokih nižjih sodnih instanc ne more zapaziti ni očitna krivica ni kaka ničevost, — odbilo z odlokom od 31. oktobra 1876, št. 12933, izredni previdni utok ter potrdilo odloke prvega in drugega sodca. T.